

ОРГАН ЛЕМКОВСКОГО СОЮЗА.

Выходит в четверг около 15-того и 30-того каждого місяця.

Редакция и администрация в Крыници. — Адрес: „Лемко“ Крыница.

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно,
1·50 зол. полрочно,
3 зл. рочно.В Америці: 50 центов полрочно,
1 \$ рочно.

В Чехословакии:

2 кор. місячно, 9 кор. полрочно,
18 кор. рочно.

Която чекове Нр. 404.155.

Редакция повідомлят почтенных подписчиков, што буде уряджати два раз в року т. е. в місяцах січню и липню

лотерии,

в котрых можуть подписчыкы газеты „Лемко“ выграти дуже цінных річей. Першу таку лотерию уряджат редакция дня 15. липня 1934. Тягнене льосов отбудеся в присутности нотари. Можна выграти в той лотерии расового коня, расову корову и 4 расовы бараны.

Брати участь в лотерии могут лем тоты подписчыкы, котры перешлют чеком пренумерату за цілый рок (3 зл.) найдалше до конца червня того року.

Ци ест даяка рада на кризис.

Вшыткых нас дусит тот кризис. Я мам на мысли наших руснаков-лемков. Мы народ зо всіх найбіднійший, хоц мешкаме в самой середині Европы.

Нашы горы, хоц як нам милы и дороги, бо то преця наша материнска земля, на котрой мы уродилися и жыеме — але она бідна, не може нам дати выгоды и достатку. Она нам мила, бо ту жыли нашы діды и прадіды. Ту, помимо рижных бід, недостатка, переслідовань и других несчесть, мы тримамеся и жыеме до тепер. Нам здаеся, же тота біда, яка роспаношылася по цілом світі, тисне и гнобит нас найбільше. Але так не ест. Лем сой подумайме, же маме в чом сидити, яко тако поживитися и прибрати, а придеме сами до пересвідчыня, же барз дуже людей бідуети больше от нас. Ест дуже таких, што не маот цілком што істи, ани где мешкати. Наш лемко то горняк, а горнякы привыкли до біды, том то и лекше им біду перетримати; они сут в біді загартованы и маот голову на карку и хлопскый розум. Знают они о том, же мусит им тото выстарчыти, на што их стати. Знают они же днеска такы часы, же треба собі в неедном отказати, неедно треба зредуковати, жебы лем выстарчыло тото, што ест. Трудно днеска позволити собі на гостины, на весіля, на кермешы; без того мож обыйтиса, але жыти треба, істи и прибратиса треба, бо тото конечно.

Треба аджек ограничыти выдаткы лем на

конечно потребны річы и глядати новых жерел заробка. Жаден труд, жадна работа не приносит ганьбы, хыбаль така, што другому выходит на шкоду. Роботати и ошаджати, то сут головны факторы в жытю человека, котры ведут до добробыта.

Палюнку (хоц она и добра) треба лишыти на ліпшы часы, дуган тыж треба лишыти, або хоц кус зменшыти куріня, бо тото дуже коштуе, а палюнка нищыт здоровля. Треба конечно шпаровати, то и кризис мине. Памятам, як то было давно. И в наших горах были газдове богаты, бо то и часы были ліпшы а и з Америки все цент даякый капнул. Але газдове шпаровали. Я сам виділ газду, котрый продал волы за пятсто ринских. Он выпил сой палюнку полкватерок за 12 гр. и перекусил адзимком (овсяным хлібом), што сой з дому принюс, а вмісто колбасы мал в едной руці рогалик за 2 гр. и прикусовал як кобасу. А грошы мал, хоц в Америці не был и сынов оженил и дівкы вывінувал. А приберался он як газда и гунька выстарчала ему на пару літ. И сынове его тыж так прибералися и тому то он не бідовал.

Але шпароване мае свой конец. Шпаровати добрі, як ест при чом, бо сут выдаткы конечно, як податок, асекурация, соль, сірники, штучны навозы, ідло и приодіва — без котрых обыйтиса газда не може. Штобы аджек было на тоты выдаткы, треба конечно глядати новых способов заробка. Мы не можеме на нич числити, лем на тоту святу землю, она мусит нас выжывити и приодіти, бо ніт што раховати ани на Америку, ани на инший край.

Тому то треба знати тоту землю управити, треба чытати газеты и господарскы книжки, треба закладати сады и пасікы, бо тото платит днеска ліпше, як Америка. Правда того не зробиме в едном року, але тото не повинно нас отстрашати, бо тото робиме для наших дітей. Такой человек, што жые лем для себе мало вартат, але громада, то великый человек. Тому то мусиме разом в громаді стреміти до одной ціли, то ся чоґоси добриме. Основуйме отже кооперативы, работайме в них и думайме разом над выгнаньом біды. Повідят дакотры, же были кооперативы, але упали; так, то правда, але упали лем там, где не было людей, котры бы о ню дбали, там, где люде розборговали товар и за него не поплатили и там где не было доброго, вышколеного и совістного skleпаря, а тоты кооперативы, где люде интересуются нима и дбают о них — розвиваються добрі;

знайме, што кооператив нич не зробит, лем люде в нем.

Рука нич доброго сама не зробит, кед голова ньом не рядит. Не сваритися, не завидовати еден другому, лем разом робити, як кто може, то мусит быти ліпше. Правда тото ліпше залежыт от дуже инших річей, але при доброй волі, при обшой працы и згоді дуже противностей дастся побороти. Шануймеся медже собом, бо дуже маме ворогов, а приятелей правдивых мало. Отрижняйме приятеля от ворога и не вірме тым, котры нераз кланяются нам низко и солодко басуют, бо тоты найчастійше хотят нас хытро выкористати.

Таких лжеприятелей маме днеска дуже на Лемковщынi. Килькож то у нас гайдамаков, целибатников крутитися по нашой землі, жебы нас вынародовити. Стережтеся тых солодких хытрунов! бо они хотят забрати вам найбільший скарб — наше руске имя. Лемковщина — для нас Лемков! От нас никто не иде на Гуцульшину робити з них лемков, от нас никто не иде до Перегинска ани до Подгаец агитовити, але они лізут зо своим украином власне до нас. Ци то ми не маме права боронити нашу землю, нашу честь, наше имя и нашы переконаня перед зайдами?! Так! Мы маме не лем право, то наш святы обовязок свое боронити. Мы мусиме боронитися, мусиме боронити нашу бесіду, нашы звычаи и наш лемковскый характер. Подумайте лем, як бы то лемкы пошли на „шыроку“ Украину и хотіли в тамтых людей вмовити, же они лемкы. Они бы нас высміяли и выгнали.

Памятайме и о том, же рускый народ мае тысячлітну историю и же пятдесят літ тому назад о „украинцах“ ани вітер не свистал и же украинство вынашли німцы, штобы розбити словянскы народы.

И тепер німцы даот великы грошы на украинскы организации и их зрадну роботу. Больша часть украинских газет и книжок выдаеся за німецкы грошы. Томуто тримаймеся разом и не дайме вбити украинскый клин в народ рускый!

Еден не опре ся, але разом zorganizованом масом — покажем им легко, же Лемковщина для Лемков, и же ніт ту місця для нияких зайд!

Основуйме кооперативы, отділення Лемковского-Союза и чытальні им. Мих. Качковского, работайме разом в тых основаных заведенях, читайме газеты и господарчы книжки, а кризис утече далеко и мине, — так, же слід по нем загине.

В кооперации сила.

В кооперации наша сила.
А сила наша, общий труд,
Наша доля нас скривдила
На каждом полю всі нас бють.
А преця мы тыж право маме
Жыти на світі, як и всі
Лем, же не вшиткы добрі знаме
Што потрафиме, а што ні.
Зыйдмесь разом и зробиме
Люстрацію наших сил
Ци маме силы до хоч-чого
Ци лем до грабель и до вил?!
Лем маме о том памятати
Жебы все ходити враз
Ци бідный, ци богатый
Най злучыт едність нас!!

Зміны в Правительстві.

Правительство Ендржеевича подалося до дымисии, котру Президент принял. На місце Ендржеевича покликано професора Леона Козловского, котрый утворил нове Правительство. Зміны наступили также в Министерстві Промысла и Торговлі, где на місце генерала Заржыцкого покликано Флояр Райхмана и в Министерстві общественной Опіки, где на місце генерала Губицкого покликано б. воеводу келецкого Юрия Пацьорковского. Новы министры обняли уже урядованя.

Помоч для доживляня села.

В останных днях на внесене г-на министра внутренних справ подвысшено о 20.000 тон количество зерна, перезначеного на помоч селянам, терпівшым нужду. Зерно тото ест выдаване на ужыток сел, позбавленых средств до жытя в виді темной муки и хліба. За тото зерно села маюот отработати при публичных работах. Роботы тоты маюот на ціли на праву дорог и мостов и по праву грунтов (мелиорацию) так, штобы з той роботы мало также корист село.

Таксамо перезначено 10.000 тон зерна на доживляне школьных дітей, котрым родичы не можут дати достаточного выживления. Нашы села, особенно потерпівшы от градобитя повинны вносити просьбы до Староства о помоч з перезначеных на тоту ціль фондов. Буде то подвойна корист, бо и нашы дороги потребуот на праву.

Важне для инвалидов.

Министер опіки переказал воеводским урядам сумму 100.000 зл. на запомогы для инвалидов. Таку запомогу можут достати лем то-

ты инвалиды, котры стратили право до ренты инвалидской на основі закона з 17/3 1932 (пониже 20%), а также вдовы по погыбшых на войні и по инвалидах, котры ренты не берут.

Два и пол милиона зл. на будову новых школ.

Товариство поддержки будовы народных школ перезначыло на будову школ на тот рок сумму 2.553.000 зл. Школы тоты маюот будовати в цілой Польщі.

Рабин шмарил клятву на товары німецькы.

Рабин Пржедборский, котрого жыды з округа Лодзь уважаюот своим духовым предводителем, шмарил клятву, т. зв. „херим“ на німецькы товары. Товаров німецькых не можна спроваждати, куповати, продавати, ани тримати на складі. Але жыды даюот собі з тым раду. Они тримаюот такы товары у християн, котры для них товары купуюот и продаюот. И волк сытый и коза ціла.

Сірники муеят потаніти.

Справу обнижыня ціны сірников порушено на Соймі в часі остатной сесии. Там подтверждено, же сірники сут у нас за дороги и заповіджено, же наступит обнижыне ціны. Наряды в той справі тырваюот ищы а тягнутыся для того так долго, бо шведска сполка, котра арендуе в Польщі монополь сірниковый, не хоче обнижыти ціны. До того часу обнижыл піну так монополь спиритусовый и дугановый, а также потаніли товары картельовы — отже и тот монополь обовязанный ест обнижыти ціну. Домагати ся тото мусиме так долго, покля тото не наступит.

Як належыт ховати коровы

Написал инж. Андрей Гумецкий абс. землед. Академии

Продолжене.

Білка або білковы тіла містят в собі первень, званыи азотом и тым власне рижнятыся от иншых складников. Не можут быти заступлены через иншы кормовы складники, хоц они сами можут иншы заступувати. Рижны білка маюот рижну отжывчу вартост и сут мекше або бильше стравны, рижны зас пашы маюот рижне количество білка. Білко потребне на будову тіла специально для молодых организмов.

Толшы находятяся в найбільшом количестве в насінію тых рослин, з котрых отримуеме олій. В макухах ест их ищы дост много. Маюот толшы также овес и кукурудза.

Углеводаны выступаюот во вшиткых пашах

в великом количестве. Найважнійшы углеводаны сут: цукер и крохмаль.

Волокно сире, зване также целлюлозом ест то тверда и волокниста (лыковата част пашы). Наибольше находитяся волокна в соломі и половах, найменше в бураках и комперах а ніт его цілком в молоці. Волокно ест мало стравне и зо з'ідженого волокна соломы лем малая част иде на пожыток организмови, а решта отходит з калом.

Найліпше выкористуюот волокно румегаючы звірята. Ест оно конечно при их кормленню, бо выпыхат величезны их жолудкы и кышкы.

Минеральны соли містятяся во вшиткых пашах. Найважнійшы их складники сут: соль кухонна, вапно и фосфор. Можеме их додати до пашы штучно. Сіно з добрых лук мае много фосфору и вапна, мало мае лем соли кухонной. Сіно з планных лук мае все мало минеральных солей. Много солей побе-раюот звірята з питном водом, так річном як и жерельном, в какой они сут розпущены.

Вода входит в склад вшиткых паш. Сіно сухе в 1000 гр. мае звычайно 850 гр. сухой массы а 150 гр. воды. Пашны бураки маюот 105 гр. сухой массы а аж 895 гр. воды на 1000 гр.

Витамины то жытьодайны складники паш. Они сут конечно до належитой діятельности организма. Без витамин организм не домагат и улягат рижным хворотам. Витамины находятяся в великом количестве в зеленых пашах, в бураках, моркви, овочах. Дакотры з них творятыся в самом организмі через насвітлюване организму праменами сонца.

Штобы отже поправити выдайность молока и саму породу нашого статку треба так доберати корм, штобы в нем были вшиткы выше наведены складники. Треба также старатися о тото, штобы в стайнях было чисто ясно и просторо. Кошт при том невеликий, а оплатитяся нам напевно. Тепер як раз добрый час посіяти пашну морков або бураки, як также мішанкы на пашу и насіне богате в білок.

Памятайме и о том, же мы сами повинны отжывлятися ліпше, а наступит тото лем втотчас, як будеме мати веце набілу. Втотчас лем принесеме собі и свому народови много користи и счастья, если будеме здоровы и сильны. Дбайме для того найбільше о тото, што може поднести и подтримати нашы силы. Дбайме в першой мірі о добре молоко, а буде оно таким лем от здоровой и добрі кормленной коровы. Дбайме также о нашы сады и огороды, штобы мати так літом як и зимом дост зеленины, яко додатку до сухых безвитаминовых страв.

Іще я з мистецтвом не покінчив — то послушайте сьгодні!

Ідна вагітна ділянка мистецька — це є музика або грання і театр а по нашому кумедія. Грання — само собі — а сьпівання енша

штука, але оно ідно з другім залицяється. Наша велика сорок і пятьміліонова нація, хоца скількостю — перевищає — Хранцузів, Таліанів, Альбанців та Циган, то музика у нас вбога, — а чому, я цего не могу сказати, бо наприклад, колядуємо: Бог ся раждає, а ктот то може знати? Подібно є з нашою музикою. Ми наред сьпівучий и музикальний, це річ знана в широкім сьвіті, али ми власноі так зказати музиці не створили, як енші народи, шо маюот славні опери національні. В нас до цего часу нема нічого такого, бо хоца у нас є файні пісьні, як нпр. „Ой не стій під вікном, не махай рукавом“, або „Кену кужіль на палицю“, або „Ой на горі жито“ — то є тількі людові пісьні, а опери іще нема. Якійсь Лисенко, щось там укладал і навіть щось уложив, але і на тім стало. Я не чув той опери і правдоподібно загінула, або Москалі забрали. Натомість драматична штука розвиває ся

дуже гарно, и кумедія и драма и трагедія. Тому она розвиває сі, бо ми такой наред комічний є, ми всі а особливо культурні одиниці, в нашім життям, не жіємо реально, але все ми на сцені і граємо якусь ролью. Дійсне життя, це не для нас, ми вже такой трагічний люд і дтим вже будемо умерати. Ви сами видите, що ми як и ви належимо до одной великой славянської родини. Але ми граємо ролью українців. То вже наша вдача і наша трагедійна природа. Тут ніхто не порадит, ані ніхто іншій, хиба одні большевики. Они то хотят нас перелицьовати в нормальні люди. Але и їм не удасться, я думаю, зрештою майбутність покаже.

У нас театрів немало, але найбільше закордонські. Хоца актори тутешні, оден з Піддубців, другій з під Куликова, третій зі Боднарівки, але они називаюотяся всі закордонцями, цебто походят з України.

По містах такі закордонські театрі не іздят, бо там публика не розуміє їхнього мистецько-

ПАСОВИСКО В ЛІСІ.

Жорист з него мала, а страта велика.

Нашы люде любяць пасти статок по лісах, судячы, же ест тото користне, бо то и ліс росне и жывіну выкормітся праві без кошту. Длѣтого то нич дивного, же нашы лісы сут планны, а дерево з них надаеся в большой части лем яко материял спаловый.

В высоком, густом лісі трава не росне, протом люде пасут жывіну лем залісеных місцях — де дерева сут молоды и роснут рідко. Чым ліс молодшы, тым ліпша трава. Але власне тото ест найопаснійше для дерева. Звірята выберают звычайно найсмачнійшы, отже наймолодшы бігы часто вершок дерева и галузей. Отрізаны вершок выкликуе побіч дерева на боки и вздержуе его рост. Дерево кривитя и росне кряковато. Розуміеся, же таке дерево яко материял, не має вартости и надаеся лем на опал. Особенно для молодого ліса сут шкодливы козы и уці, котры огризавот молоды, зелены конці галузок и побітов аж и у дерев чатинных, котры перестают рости. При том не треба забывати и о том же и звірята не маюць з того жадной користи, бо колночы пучкы звірята выплюваюць. За пасовиско може служыти лем ліс старый, але в таких лісах пашы ест мало и о добром выживленю статку не може быти бесіды.

Не треба забывати так же и о том, же звірята в лісі робяць и иншу шкоду. Они отераютя о дерева, ламюць молоды деревка, убываюць землю и робяць ю непридатном до залісеня через самосів. Если хочеме вырубати ліс и хочеме, штобы он сам засіялся — то мусиме конечно на пят літ перед тым перестати пасти в нем инвентар, бо инакше насіяня не приймеся на убитой землі.

Статок, не привыкшы до лісного пасовиска часто хворіе, причом особенно опасным ест т. зв. кырваый моч (черворка) хвороту тоту выкликуе оден род кліща, сідячого на листках дерев. Як статка з'іст з листьом дуже тажых кліщов може захворити на червонку, от котрой може наступити смерть.

Треба о том памятати особенно на яр, бо статок спрагнений зеленой пашы — іст вшытко. Але хосен з такого мнимо танього пасовиска ест меншы от той шкоды, яку выряджаты лісам а и самым звірятам.

Поміщайте оголошыня в газеті „Лемко“. Хто хце прислужытися нашой газеті нехай зберат оголошыня з міст и сел повітов Леско, Сянок, Кросно, Ясло, Горлиці и Новый Санч

то, високого рівня и не приходить, так що іноді приходилось відіграти перед порожною салею, але за то они їздять по селах і то по польських найбільш, бо там зробляють сензацію, а по друге ніхто з видців їх не розуміє, що они балакають. Як добре іде, значить можуть торгувати за оден вечер десят золотих, а їх всі є наприклад 15 чоловіків, то дуже добре заробляють як на нинішні часи. Із той квоти директор бере половину, а решту дає решті.

Значить, приходится голодувати іноді, як добрі люди не нагодують. Але це мистецтво! Голод доскуляє, але ще гірше насікоми, бо то знаєте ані де спати, ані в що одягнутися... Ось трагічне мистецтво!

Драматичних творів в нас є мало оригінальних, своїх. Більш є перелицьованих з культурних, європейських мов, а є також кілька з московської мови (виймово). В нас є клясични чисто українсько-національні драми та кумедії, як „Не ходи Грицю“, „Наталка Пол-

Родна країно!

О родна країно!
Як Тебе назвати.
Матери имя Тобі дати
Наша Лемковино!

Без имена Твого
Нема для нас жытя,
Бо як без матери дитя
Так для нас нема нич ліпшого.

Славиш свой народ именов,
Поиш и кормиш народ,
Строиш горы, луки и город
И застаеш вірным другом.

Пригортаеш под свои крыла,
Дариш всіх лемков однаково,
И без Тебе родна мово
Горка година бы для нас была.

О Лемковино!
Ты країно пташа
И надежда наша,
Дорога наша отчыно!

Лемковина, наша мати
А мы ей діточками,
Нехай мир и згода медже нами
А матери честь и славу отдаме.

ЯРУГА.

Рака можна вылічыти.

До того часу лічено рак радом, котрым палено розгалужены корені рака. Лікари пришли однак до переконання, же рад не нищят рака, а наоборот поведуе часто его розрост. Таксамо не дастся вырізати цілого рака. Звычайно по операции рак так же отнавятця.

Француский професор Думорет вынашол тепер серум противракове. котре застрікуеся хворому и котре має нищити цілком раковы коморкы. Еслибы так было на правду, то тота страшна днеска хворота пересталабы забирати тисячы люде и професор Думорет сталбы ся правдивым благодітельом людеи.

ШТО ЧУТИ В СВІТІ.

Шавник. Зо Шавника достала редакция допис, котру поміщат без змін. — От коли заложено у нас читальню им. М. Качковского О. Качмар не поперестает з своим агитационном роботом и туманит руский народ якоми украином В церкви з проповідальниці называт нашу читальню большевицько-коммунистичном и мече на ню громы. Як увиділ, же приступуеме до будовы власного читальняного дому, почал біситися ищы барже и з казальниці выступил против газеты „Лемко“. Назвал ю огыдном шматом, присягался жы-

тавка“, „Невольница“, та ще одкілька енших, але то вже старі і тільки разів були грані, що кожній сьвідомий українець знає їх на память і вже має їх досить, або як німець каже „цум тайфель“ Здебільш є в нас перелицьованих творів. Але не всі творі дадутся зукраїнізувати. Наша мова що іно творитя, як я вже раз казав, і є труднощів чимало з перелицьованям. Вже нам знатний літературник Куліш прібувал перелицьовати драми Шакеспера, англійского писака, и перелицьовав, але шож? На сцену не годитя, бо знаєте хоча то и драма, а як граюць на сцені — сьміх збирає..!

Куліш перелицьовав Гамлета. Як прийшов на цю стрічку де треба в монольогу сказати, „бути чи не бути“ він написав „пити чи не пити, все умрешь“. І вийшло зле! Решту залишив. Але і в нас найдутся письмаки, що збогатіють нашу літературу драматичними творами. Бо нема більш трагічної нації як ми. Ми боремось за Україну, котрой властиво нема если ми її мали, тоді боротимемо ся

вым Богом (українці нераз криво присягали в часі войны — прим. редак.) же не вольно той газети чытати под тяжкым гріхом, заборонял дуже остро показувати тоту газету дітям, бо сут в ней огыдны образкы и повіл, же он ищы такой газети не чытал. „Чытал я, — повідат — розмаиты газеты францускы, англійскы (по францускы и англійскы вчылся в Коломыи — прим. редак.) німецькы, большевицькы и польскы, але такой я ищы не чытал. В першы ден Великодних свят почал поновні нападати на членов чытальні, назвал их доносчыками и гончыма псами з добрым нюхом за грошы браны от ряду и посудил о того, же фальшыво на украинцев присягають, а присяга мститя до сегого поколіня.. На тоту зневагу можеме отповісти. Памятате то о Качмар 1914 рок. кто то втотчас был доносчыком на рускых людеи, килько то тисячей погынуло от украинскых присяг и доносцов килько то рускых священников погыбло лем по то, жебы опорожнилися уряд декана. Віриме и мы в того, же крива присяга мститя до сегого поколіня, але она помститя не на нас.

Не облікайтеся в одеж Церкви и не заступайтеся Исусом Христом, бо Церков свята и Исус Христос учат любви, а вы сіете незгону, робите з церкви віча и побуджуеє вашых лизунов до того, же в ден Світлого Воскресеня Христового они выгнали нашого руского дяка з крилоса и рускых людеи з хору. Циж то не зневага церкви, того дому молитвы и науки Христовой.

Лемко—свідок.

От себе редакция дякуе о. Качмару за рекляму, яку вырбляєт о. Качмар газеті „Лемко“. Видно добрі реклямувал, бо прибыло нам подписчыков зо Злочкого, Шавника и Ястрибика. Же образкы не подобаюць ему, нич дивного, бо они представляють власне таких украинскых священников, котры в церквах вмісто проповідати Слово Боже — ужываюць их для политичных украинизуючых цілей. Редакция при том зазначат, же не выступат против церкви зни против священников, сполняючых свои обовязкы душпастьерскы, а клеймит лем тих, котры не розуміють ци не хотят розуміти. якы обовязкы тжяат на них, яко на священниках и служителях Христа Спасителя.

Новиця. Перед двома тыжднями вломилися незнаны злодіи до хыжы Панталеймона Біжыка в Новиці, повіта горлицкого и вынесли з дому вшытко. Шкода выносит килькасот золотых. До того часу полиция не выслідила злодіев.

Злочке. В селі Злочком ест украинский кооператив. Склепаром того кооператива был Васко Гребеняк. Газдов было дуже: рижны емерытованы учытелі, Качмары, Поливкы, Левкы и иншы. При ревизии оказалось, же бракуе килькасот золотых. Втотчас о. Качмар зажадал от Гребеняка подписаня вексля и запевнил его, же то лем так для порядка, але же того вексля не буде платил. Гребеняк подписал вексель, а коли виділ, же дальше зас

за що іншого. Чи не трагічний ми нарід? Нас сорок і пять мільонів, більш як Хранцузів, а Хранцузи навіть не знають чи ми є і де ми є?

Ми походимо як і цілий руский нарід з ідного племені, ми тепер плюємо на наших дідів та предків і ідеме з ворогами на Русь своїх братів вбивати?

Скажіть, чи ми не трагічна нація?

Наша преса українська хоча і вбога, бо мало хто її читає, але пише в такім тоні як Тани, Таймси та енші Бляти — читаєш, і здаєтья тобі, що ця Україна моцарство, велитень... гігант. все світний. А дійсно Україна щось таке як морській вуж (по лемківські гад) и є і нема. Ніби хтось, десь, колись бачив того гада, навіть і знимка була в газетах а властиво його немає, ніхто го за хвіст не хопив. Ось яка Україна і є і нема і в тім наша трагедія.

Луць—Пуць.

вшитки газдуют, не хотіл быти дальше склепаром. Панове-украинцы вексель заскаржили и Гребенякови грозила лицитация. Он пожычыл в касі 500 зл. и вексель выкупил. Настали тяжкы часы. Гребеняк не може сплачати рат, але помимо того бере живу участь в народном жыттю села, што не подобатся украинцам. Кличут го адже до себе и обіцюют дати 300 зл. лем жебы з нима тримал и брал участи в роботі читальні им. Качковского. На другый день зажадали от него векся на 300 зл. и повіли, же якбы Гребеняк и дальше ходил до читальні М. Качковского, то мусит им пінязі вернути. Гребеняк грошей не принял. Так то робится украинцев в Злоцком — векселькы, пінязики, дерево з ліса и т. инше. Торгуют Лемку твоем душой, купуют, скаржат, што хотят — то робят, а потом пишут в украинских газетах, што Злоцке то свідоме украинске село.

Штобы не допустити ниякой народной работы, посуваються аж и до насильства.

И так, в Злоцком основано прошлого року читальню им. Качковского, котра розвиватся барз добрі. Члены сходятся до читальні, чытают книжки и дают представленья. Недавно приготовлено штуку: „Бідна на світі пещена дитина“. Штобы не допустити до отограня той штуки, качмаровцы злапали дівчыну, котра грала головну ролю и на руках занесли ю на клібанию. Там обіцянками золотых гор хотіли наклонити ю до того, штобы не брала участи в представленю. Гребенякови, котрый также брал участь в том представленю, давали 100 зл. за того, жебы в назначеный час для представленья не прышол до читальні. Але он отповіл, што такой ганьбы не може на себе принять. Так то, неправдом, обіцянками, напастьом перетігатся людей на Украину, о котрой лемкы не хотят чути.

Щавник. Недавно основали Щавничане читальню им. М. Качковского, котра розвиватся добрі, и ест сольом в оку украинцев, а уж приступают они до будовы великого читальняного дому. Честь им за того и помагай им Бог в начатом ділі.

Богуша. Дня 8 мая отбылося кооперативне собране членов кооператива, филия Прогреса в Богуші, в присутности 50 членов. Собране отворил Начальник Отділа РСРК в Горлицях, рев. г-н О. Яновицкий і предложил для порядка выбрати президию Собраня. Председателем Собраня избрано одноголосно г-на Юлиана Гальковича а секретаром книговода Юря Хохоляка. На початку ревизор Яновицкий в теплых словах помянул память умершого кооператора-лемка бл. пам. Ореста Мончака и предложил почтити память его вставаньом, што присутни приняли. Дальше в своей промові г-н Яновицкий, виголосил реферат о розвитку кооперации от початку і пояснил значене кооператива для села. Наступно отчитал доклад з переведеной ревизии в филии кооператива. Дальше горячо заохочувал до работы просвітительно-организационной, а также возвал, як найбільше взяти участь в Талергофском Зізді. Юлиан Галькович взивал, штобы помочи курсантови П. Масирі, котрый тепер ест на кооп. курсі, на котрого маме надію, же буде отповідным роботником на русской живі.

Наконец принято резолюции:

1) Собране селян кооператоров в Вогуші просит РСРК во Львові, а также „Лемкосоюз“ в Горлицях — конечно устроити в Горлицях і Крыниці двомісячны кооперативны дирогентскы курсы, для поширени кооперации на Лемковщынi. 2) Просити Руску Бурсу в Горлицях о розшырене діяльности Бурсы і о принятие способных селянских дітей на науку. 3) Просити „Лемкосоюз“ в Горлицях о выхлопотане перед Краковском Рольничом Палатом о устройстві в Новосандеччыні для русских сел курсов білоскорництва для селян.

Мохначка Нижня. Дня 27 мая отбылося основательне собране читальні им. М. Качковского. На собране зышлося много людей, а также читальнякы з Тылича, Крыниці, Поворожняка и Мохначкы Выжной. Собране открьл г-н Др. Гнатышак, котрый в горячих словах привитал собраних и заохотил их до куль-

турной и экономичной работы. Г-н М. Трохановский пояснил собраным ціль читальні, звернул увагу передовсім на молодеж в котрой руках лежыт доля нашего народа і заохотил ю до труда. Вписалося в члены много лиц, и выбрано заряд читальні.

Вечером о годині 7 устроили члены читальні забаву з танцями.

Гладышов. Дня 15/4 т. р. отограла члены тутешной читальні театральны штуки: „Ицко сват и Сатана в бочці“. Приготовил представлене управитель школы г-н Иконяк. В представленю взяла также участь молодеж з Вірхні. На представлене зышлося понад 100 людей; бракло лем сельской интеллигенции, егомосця и студентов-украинцев, котрым, видно не сподобалося того, што доход не иде на украинскы ціли, лем на чыт. М. Качковского. За грошы з дохода куплено книжки (повісти и байкы для молодежи).

По представленю, якаси вража рука, хотячы видно помститися на учителю Иконяку за того, што не дал втягнутися до украинской работы, ударила камнем в окна школы и выбила дві великы шыбы, чым причынила убыток нашому селу. Поступок тот ест доказом засліпленой ненависти украинцев до вшиткого, што руске и безграничной темноты. Тому то тяжыт на нас обовязок знищити того ворога — темноту, а зробити того може лем через школу и читальню им. М. Качковского, через пильне чытане русских газет и книжок. Просвіта ест нам также и тому потребна, штобы не дати баламутитися рижным пройдисвітам, котры тепер штотаз частійше заходят до наших сел. Недавно приехал и до нас якыйси „добродій-украинець — мабудь посел“ и почал нам плести рижны дурниці. Народ однак познал волка в овечой скорі и прогнал его зо села. Люде тримаються в Гладышові дост добрі, але дае отчутися брак нашой русской интеллигенции. Тому то — кличу до вас, братья Лемкы, посылайте нашы діти до школы Бідным повинно помочи наше общество! Посылайте их як найбільше и отдавайте на рускы станции або до русской бурсы в Горлицях, штобы набрали руского духа — и пополнили ряды нашой трудовой интеллигенции, без котрой пропадеме!

Правдолюб.

Корова принесла 4 телят. У газды в Кышково корова принесла 4 телят. Едно з них важыло 31 фунтов, двое по 32 фунты а едно 30 фунтов. Вшиткы здоровы и ховаются добрі. Газда зголосил просьбу до властей о нагороду.

Блискавица вылічила темну. В Англии в едном селі в часі бури спала темна 4 літна дівчына под самым окном. В часі осліпяющей блискавиці збудилася и крикнула. По якомси часі отворила очы и урадована крикнула: Мама я виджу, вшитко виджу!

Богата золотоносна гора в С. С. С. Р. На Уралу открьто богату золотоносну гору, в котрой находится в верхней жылі 1 грам золота на 1 тону руды. В глубших жылах припадат 11½ грама золота на 1 тону руды. Добыча золота взроста в Росии за перший квартал 1934 року на 67 процент.

Общесловянский сокольский слет отбудеся в том року в Варшаві. Участь в том слеті возмут соколы Польщы, Югославии, Чехословакии и С. С. С. Р. Союз „Славянское Сокольство“ стремит до обединениа вшиткых Словян. Ест то перший слет по войні. Перед

войном такой слет отбылся в Празі и на том слеті были вшиткы словяне, в том и рускы соколы з Галичыны.

Японія не має летчыков. Японцы не можут взыоситися на аеропланах вгору. Они тратят на высоті ориентацию и мліют. Они боятсы войны з С. С. С. Р., котры мают добры аеропланы и барз добрых летчыков.

Молодой жених. В Турции жыє Заро-Ага, котрый має 160 літ. Одна богата 70 літна Американка влюбилася в него и хоче выйти за него замуж. Она присилат ему каждого дня квіти и обіцюе записати ему свой масток. Але Заро-Ага боит женитися з таком молодом невістом.

ПОЧТОВЫЙ ЯЩИК.

В. Р. Новиця. — Прошу присылати дальше материал о поговорках и звычаях в ваших странах.

В. И. Гладышов. — Допись добра, поміщу в другом номері. Пісні зберайте!

Дм Гом. Граб. — Ваш проект обдуманый и актуальный, буде обсужденый и принятый на найближшом засіданю Л. С. В справі основаня гнізд Л. С. по селах, прошу звернути ся до Дра Сьокалы в Горлиці по статут, або заждати; в слідуючом номері подам докладно, як належыт основывати гнізда по селах.

Яруга Бельско. — Вершы добры, прошу присылати больше, будеме поміщати частями.

РУСКЕ КУПЕЛЕВЕ ЗАВЕДЕНЕ ВАПЕННЕ ЗДРОЙ

коло Горлиц

Купелі сірковы, боровиновы,
муловы, квасоуглевы лічат:

ревматизм (гостец) дну, бо-
лізни женекры, ожырене
и иншы. Новоотвореный баеен,

пляжа, тение.

Сезон от 15. мая до 30. верееня.

Информации уділят дирекция Заведеня
в Вапенном.

Екзаменованый коваль - слесар,

добрый и солидный майстер хоче отворити кузню в таком селі на Лемковщынi, где нашол бы дост работы. — Адресовати: Василий Шеруда — Мысцова почта Жмигород.

KRYNICA-ZDRÓJ

Pensjonaty: willa „Karpacka“ i „Złota Brama“, centrum zdrojowiska, tuż nad deptakiem, w pobliżu łaźni i zdrojów. Bieżąca zimna-ciepła woda. Werandy. Dobra kuchnia, na żądanie djetetyczna. Ceny niskie.